

KONINKLIJKE VRIENDENKRING SCHEIDSRECHTERS TIELT & OMLIGGENDE

Verenigt en ondersteunt voetbalscheidsrechters in de regio

Samen uit, samen thuis, dat is ploegsport. Maar wat met scheidsrechters, die elke week anderen treffen op het veld? Het groepsgevoel vinden zij bij de regionale vriendenkring. „We helpen elkaar progressie maken.”

Jozefien VAN HUFFEL

Beginners van vijftien jaar en erelden van zeventig, bij de Koninklijke Vriendenkring Scheidsrechters Tielt zitten ze gewoon samen aan tafel. Ze analyseren wedstrijd fases, bestuderen nieuwe regels, zijn elkaars klankbord en onderhouden samen de conditie. „Je vindt zelden grotere liefhebbers van het spelletje dan onder scheidsrechters.”

Neen, de leden van de Koninklijke Vriendenkring Scheidsrechters Tielt hoeven niet tot elke prijs in de belangstelling staan. Toch nemen en verspreiden ze, telkens ze samen trainen, een groepselfie. „We laten ons zien, want een van onze taken is vers bloed aan te trekken”, zegt erepenningmeester Filip Vermeire. „We staan dus ook op de kerstmarkt en houden contact met de voetbalploegen in de regio.”

De vriendenkringen, waarvan er in Vlaanderen enkele tientallen zijn, staan ook in voor het theoretisch en praktisch opleiden van nieuwe scheidsrechters. „We geven hen bovendien een peter, die hen de eerste drie wedstrijden vergezelt”, zegt voorzitter Jordy Vermeire. „Sommigen onder ons hebben zo al heel wat petekinderen rondlopen op het veld.” Sterker nog, in zekere zin

Een keer jaarlijks spelen de diverse vriendenkringen tegen elkaar. © Scheidsrechters Tielt

zijn alle scheidsrechters elkaars peter. „Maken we een moeilijke fase mee in een wedstrijd en twifelen we of we die goed aanpakten, dan bellen we een van de anderen”, zegt Jordy Vermeire. „Af en toe wonen we ook elkaars wedstrijden bij en bespreken we wat we zien.” „De vriendenkringen zijn een belangrijke schakel in de arbitrage”, knikt secretaris Nico Roose. „Wat logisch lijkt vanaf de zijlijn, is dat in volle actie niet altijd. Wie problemen ervaart en geen klankbord heeft, stopt snel. En dat terwijl scheidsrechter zijn een positief effect heeft op jonge mensen. Je ontdekt leiderschap, je leert omgaan

met stress en je kweekt zelfvertrouwen.”

De Tielte vereniging is met veertig leden een van de kleinere in het land. „Toch tellen we leden uit alle reeksen in het voetbal, op een na”, zegt Jordy Vermeire. Zelf was hij drie jaar geleden de jongste scheidsrechter ooit in de nationale competitie. Nu is hij 22 en fluit hij in eerste klasse B. „We zijn ook een actieve kring”, zegt Vermeire. „Geregeld trainen we bijvoorbeeld samen.” „Dat doen we veelal zonder bal. Een scheidsrechtertraining is een kruising tussen voetbal en atletiek”, zegt Roose. „We oefenen looplijnen, voor-, achter- en zij-

waarts, doen intervaltrainingen en behandelen de opwarming, het richtlijnen geven en het afspreken met eventuele assistenten vóór de wedstrijd begint.”

Ook de maandelijkse vergadering van de vriendenkring is een leermoment. „We bekijken beelden uit alle voetbalreeksen en bespreken wat we een goede en minder goede reactie vinden”, zegt Jordy Vermeire. „Daarna komt er meestal een gastspreker, al dan niet van dichtbij betrokken bij de sport. We hoorden al trainers, een wielrenner, de gouverneur, een osteopaat.” „We hebben het ook vaak over de psychologie van het leiden van een

wedstrijd”, zegt Filip Vermeire. „Enkele decennia geleden kon je nog de controle houden door je autoritair op te stellen, maar nu zijn spelers van alle leeftijden mondiger. Je moet je gezag op een natuurlijke manier afdwingen en goed inschatten hoe je elk type speler aanpakt.”

„Wat logisch lijkt vanaf de zijlijn, is dat in volle actie niet altijd”

Filip Vermeire, vader van Jordy, kreeg ooit de smaak te pakken door een leraar. „In het zesde middelbaar stond hij de eerste twee uren op maandag in onze klas. In plaats van les te geven, besprak hij vaak de wedstrijd die hij dat weekend floot”, lacht hij. Nico Roose is dan weer een late roeping. „Ik was trainer toen mijn zoon begon te voetballen. Bij de jonge spelers voorzie je zelf een scheidsrechter en dus fluit je soms een wedstrijd”, zegt hij. „Ik besloot de cursus te volgen. Zevenendertig was ik en al jaren voetbalfan, maar over het reglement bleek ik weinig te weten.”

Trainen, studeren, fluiten. Scheidsrechter zijn kost tijd. „Als we op uitstap gaan, mogen daarom ook partners en kinderen mee”, zegt Filip Vermeire. „Hun steun is belangrijk.” Zelf voetballen doen de scheidsrechters dan weer zelden, op het jaarlijkse toernooi tegen andere vriendenkringen na. „We zijn echter lang niet allemaal verdienstelijke spelers”, lacht Jordy Vermeire.

De vriendenkring traint samen. „Veelal zonder bal.” © Scheidsrechters Tielt

Partners en kinderen worden net zo goed betrokken. © Scheidsrechters Tielt